

Arrest

nr. 322 469 van 26 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES**
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn ouders X en X, op 8 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de ouders/wettelijke vertegenwoordigers van de verzoekende partij en hun advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat P. VANCRAEYNES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 26 oktober 2019 samen met zijn gezin. Voordien diende verzoekers vader op 16 november 2011 een eerste verzoek om internationale bescherming in België in. Op 27 januari 2012 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) dit verzoek. Op 7 mei 2012 werd het door verzoekers vader tegen deze beslissing ingestelde beroep verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. 80 751. Verzoekers vader keerde terug naar Servië. Na hun binnenkomst in België op 26 oktober 2019 verzoeken de ouders van verzoeker op 30 oktober 2019 om internationale bescherming; verzoek dat op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van verzoeker, als vergezellende minderjarige, wordt ingediend.

Op 21 februari 2022 beslist de commissaris-generaal tot de kennelijke ongegrondheid van de door verzoekers ouders ingediende verzoeken en wordt internationale bescherming geweigerd. Op 21 oktober 2022 wordt het door verzoekers ouders tegen deze beslissingen ingestelde beroep door de Raad verworpen bij arrest nr. 279 179. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 18 november 2022 dient de zus van verzoeker, als begeleide minderjarige, een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 april 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Het tegen deze beslissing ingestelde beroep wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. 300 329 van 19 januari 2024.

1.3. Op 8 februari 2024 dient verzoeker zelf, als begeleide minderjarige, een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 april 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Uit de gegevens in jouw administratieve dossier blijkt dat je van etnische Rom origine bent, moslim bent en in het bezit bent van de Servische nationaliteit. Je bent op 13 september 2018 geboren in Subotica, Servië. Je bent aldus minderjarig. Je beide ouders zijn van Rom origine en bezitten net als jou de Servische nationaliteit. Je moeder is geboren in Servië, je vader in Kosovo, maar hij week in 1999 uit naar Servië, waar hij sedertdien woonachtig is. Je beide ouders, R. S. en J. (O.V. X.XXX.XXX), zijn tevens moslim. Je moeder bekeerde zich van het christendom tot de islam toen ze met je vader huwde. Je verliet Servië toen je twee maanden oud was, in het jaar 2018.

Op 30 oktober 2019 dienden je beide ouders in België een verzoek om internationale bescherming in. Voor je vader ging het om zijn tweede verzoek in België. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in jouw naam als vergezellende minderjarige ingediend.

Je moeder haalde in het kader van dit verzoek aan oorspronkelijk afkomstig te zijn van Jog Bogdanovac, een dorp nabij de stad Niš in het zuiden van Servië. Haar vader – jouw grootvader - mishandelde je moeder, nam de uitkering van je moeder in beslag en ging met een andere vrouw samenleven. Je grootvader sloeg je moeder in de buik en je moeder deed hiervan aangifte bij het Servische equivalent van het OCMW. Na de tussenkomst van een sociaal assistente ging je grootvader in oktober 2014 terug thuis wonen onder meer uit vrees dat zijn kinderen weggenomen zouden worden door de sociale diensten. In november 2014 ontmoette je moeder via Facebook je vader S. S. had op 16 november 2011 in België zijn eerste verzoek om internationale bescherming ingediend waarbij hij zich Kosovaar verklaard had. Het CGVS weigerde zijn verzoek om internationale bescherming op 27 januari 2012 omdat hij geen vrees voor vervolging aannemelijk had gemaakt bij een eventuele terugkeer naar Servië waar hij over de nationaliteit beschikt. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 7 mei 2012. Hij diende geen cassatieberoep in tegen deze beslissing en keerde terug naar Servië. De vader van je moeder ging niet akkoord met de relatie van je moeder met je vader omdat S. een moslim was. Je moeder ging hierop samen met je vader in een groot huis in de stad Subotica wonen. Ze huwden en kregen drie kinderen. In december 2017 werd S.'s vader – jouw grootvader - ernstig ziek. S. vond op het internet dat marihuana kankerpatiënten kan helpen. De behandelende arts zei dat S.'s vader dankzij marihuana geheel zou kunnen genezen door het in thee toe te dienen. Op 20 maart 2018 kocht S. in de stad Novi Sad ongeveer 50 gram marihuana en een weegschaal. Op 22 maart 2018 vond de Servische politie de marihuana, een weegschaal en een veertigtal kleine plastic zakjes verborgen in jullie tuin. S. werd gearresteerd en overgebracht naar de gevangenis, waar hij geslagen werd. Op 4 mei 2018 werd S., nadat hij schuld bekende, veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar waarvan hij twee jaar medische behandeling zou krijgen in een ziekenhuis. Als onderdeel van zijn schuldbekentenis deed je vader afstand van de mogelijkheid tot beroep behoudens enkele wettelijk vastgestelde gevallen. Niettemin deden je ouders in juni 2018 een aanvraag tot beroep bij de Ombudsman, die de aanvraag op 23 juli 2018 afwees omdat hij niet kon tussenkomen in een vonnis waarin schuld bekend werd. De eerste zes maanden van zijn straf mocht je vader thuis blijven om je moeder bij te staan tijdens haar zwangerschap van jou. In oktober 2018 vernam je moeder van een sociaal assistente dat de Servische overheid misschien ging controleren of haar kinderen in goede omstandigheden werden opgevoed tijdens de celstraf van S. Op 7 november 2018 reisde je vader van Servië naar Frankrijk om zijn overbrenging naar de gevangenis op 12 december 2018 te ontlopen. Op 26 november 2018 verliet je moeder samen met jullie, haar kinderen, Servië en reisde ze naar Frankrijk waar ze samen met je vader een verzoek om internationale bescherming indiende. Dit verzoek werd geweigerd waarna het ganse gezin met behulp van een organisatie naar België kwamen. Jullie kwamen aan in België op 26 oktober 2019. Je moeder gaf in dit verzoek verder te kennen bij terugkeer naar Servië te vrezen dat haar kinderen, zo ook jij, door de Servische sociale dienst zullen afgenomen worden omdat je vader S. naar de gevangenis moet en dat de vader van je moeder haar

zal uithuwelijken als ze terug in zijn huis zou gaan wonen. Ze vreesde voorts voor discriminatie voor haar en jullie de kinderen omwille van jullie origine en godsdienst in Servië. Ze haalde in dit verband aan al van kleins af aan, van op school, discriminatie te hebben ervaren. Zo wilden kinderen niet met haar spelen omwille van haar Roma origine. Ze gaf hierbij te kennen dat ze niet wil dat haar kinderen dezelfde pijn meemaken.

Je vader haalde in het kader van zijn tweede verzoek aan bij een eventuele terugkeer naar Servië zijn openstaande gevangenisstraf te zullen moeten uitzitten en in hechtenis opnieuw met geweldpleging te zullen worden geconfronteerd zoals dit het geval was in voorhechtenis. Verder vreesde hij in het kader van dit verzoek net zoals je moeder dat de Servische autoriteiten jullie, de kinderen, kunnen afnemen tijdens zijn gevangenisstraf. Verder verweest hij ook naar de algemene discriminatie tegenover mensen van Roma origine in Servië en voegde eraan toe dat een dronkaard je moeder zou kunnen aanranden indien hij niet bij haar zou zijn ter bescherming.

Dit door je ouders ingediend verzoek werd op 22 februari 2022 kennelijk ongegrond bevonden door het Commissariaat-generaal. In de beslissing van je moeder werd in eerste instantie vastgesteld dat de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van haar verklaringen, op de helling kwamen te staan doordat zij bij haar verzoek om internationale bescherming in Frankrijk niet de waarheid had verteld. Daarnaast werd geoordeeld dat zij wat betreft haar vrees door haar eigen vader uitgehuwelijkt te worden indien ze terug bij haar vader zou wonen, geen actuele, ernstige vrees voor haar vader aannemelijk had gemaakt. Verder maakte zij evenmin aannemelijk dat jullie omwille van jullie origine en jullie religie bij terugkeer naar Servië een individuele vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade heeft zoals bepaald in de definities van internationale bescherming zouden moeten vrezen. Je moeder slaagde er onvoldoende in dit te concretiseren. De door haar gestelde vrees dat ze bij terugkeer naar Servië de voogdij over haar kinderen – en dus ook jou – zou verliezen, omdat ze alleen zou wonen wanneer je vader zijn gevangenisstraf zou uitzitten, bracht ze in verband met de door haar beweerde discriminatie jegens Rom in Servië. Ze legde hierbij een getuigenis op Facebook neer waarin een dergelijk voorval gelinkt wordt aan de Roma origine. Echter maakte ze geheel niet aannemelijk dat dit ook haar persoonlijk zou overkomen. Haar enige indicatie hiervoor was de uitspraak van één OCMW-assistente die haar vertelde dat de overheid kan controleren of ze haar kinderen goed verzorgt. Ze kreeg zelf evenwel nog nooit een dergelijke controle noch was er enige indicatie dat dergelijke controles ingepland werden of dat ze niet zou voldoen aan de voorwaarden. Deze vrees, zo werd geoordeeld, was niet enkel geheel speculatief en hypothetisch, maar viel bovendien uiteraard binnen de bevoegdheden van een staat om haar minderjarige inwoners te beschermen door minimumvoorwaarden van de levensomstandigheden op te leggen en de nodige maatregelen te nemen om te verzekeren dat hier in de praktijk aan tegemoet wordt gekomen. Er werd hierbij overigens nog opgemerkt dat uit haar verklaringen bleek dat ze in Servië een huis, werk en geld had, hetgeen verder ondermijnde dat je moeder haar kinderen zouden worden ontnomen omdat ze niet zou kunnen instaan voor hun minimale levensonderhoud. Ze liet verder geheel na om aannemelijk te maken dat of hoe uw etnische origine een rol zou spelen in deze beslissing. Verder werd opgemerkt dat je moeder over een familiaal netwerk in Servië beschikt en liet ze na om aan te tonen niet aanmerking te zullen komen voor de nodige steun of bijstand van de overheid en/of organisaties indien ze bij terugkeer in een situatie van ernstige deprivatie terecht zou komen. Tot slot bleek uit niets blijkt aldus dat je vader S. in het kader van zijn rechtszaak slachtoffer werd van discriminatie en dat zijn juridische rechten geschonden zouden zijn. Overigens liet je moeder ook na aan te tonen waarom dit in haar hoofde eveneens tot een vrees voor vervolging of ernstige schade zou leiden.

In de beslissing van je vader werd bijkomend geoordeeld dat het feit dat hij vreest bij zijn terugkeer naar Servië zijn gevangenisstraf dient uit te zitten geen vervolging uitmaakt zoals bepaald in de vluchtelingenconventie aangezien het de soevereine bevoegdheid is van de staat Servië om haar strafwetten toe te passen. Wat betreft het bezwaar van je vader dat hij op de medische afdeling van de gevangenis een behandeling zou dienen te ondergaan als deel van zijn straf omwille van zijn druggebruik zag de Commissaris generaal niet in hoe dit vervolging of ernstige schade zou uitmaken zoals bepaald in de definities van internationale bescherming. Uit de door hem neergelegde documenten bleek overigens niet dat hij alsnog een deel van zijn straf zou dienen uit te zitten op de medische afdeling. Hoewel niet meteen betwist werd dat je vader in het verleden geconfronteerd werd met geweld of met de dreiging van geweld voor en/of tijdens uw voorhechtenis in Servië, wees niets er evenwel op dat hij bij een terugkeer naar Servië, opnieuw blootgesteld zou worden aan dergelijk geweld. Specifiek voor de agenten die hem gearresteerd hadden en geweld hierbij hadden gebruikt, kon er aangestipt worden dat dit een eenmalige gebeurtenis betrof en dat hij nooit nog iets vernam van deze agenten. Aldus was er geen enkele indicatie dat hij opnieuw zou worden lastig gevallen door hen. Voorts verklaarde hij dat hij zijn gevangenisstraf dient uit te zitten in een andere penitentiaire instelling dan waar u eerder opgesloten was, waardoor uit niets bleek dat zijn voormalige medegevangenen hem mogelijks (opnieuw) in het vizier zullen nemen. Hoe dan ook was hij er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat hij betreffende de door hem opgeworpen problemen met een aantal agenten tijdens uw arrestatie en met uw medegevangenen tijdens zijn voorhechtenis niet kon rekenen – of in geval van nieuwe problemen in het kader van uw strafuitvoering, niet zou kunnen rekenen - op de hulp en/of de bescherming

van de Servische autoriteiten. Hierbij aansluitend werd opgemerkt dat hij op geen enkel moment het politiegeweld waar hij het slachtoffer van werd had aangeklaagd. Hij diende wel een klacht in bij de Ombudsman om zijn rechtszaak te herbekijken maar vermeldde hierin niet dat hij het slachtoffer was geworden van geweld door de politie. Hij gaf ook geen afdoende uitleg voor dit nalaten. Hierbij werd geoordeeld dat de autoriteiten vanzelfsprekend niet kunnen optreden indien ze niet op de hoogte worden gebracht van de feiten en dat van een verzoeker om internationale bescherming in eerste instantie verwacht wordt dat hij zich beroept op de beschikbare nationale bescherming. Ook het geweld waar u binnen de gevangenis slachtoffer van werd, kaartte hij noch tijdens noch tijdens zijn gevangenschap aan, noch tijdens zijn proces, noch bij zijn klacht bij de Ombudsman, noch tijdens de vijf maanden na zijn vrijlating aan. Hij maakte ook hier geen afdoende gebruik van de beschikbare manieren om bescherming te bekomen. Dat hij bij een overplaatsing opnieuw problemen zou ondervinden, was niet alleen geheel hypothetisch, het deed evenmin afbreuk aan het gegeven dat hij wel degelijk zou kunnen rekenen op bescherming en hulp van de autoriteiten in het geval van problemen. Finaal werd geoordeeld dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Je vader toonde verder evenmin aan dat hij omwille van zijn origine of omwille van zijn religie een individuele vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou hebben.

Het beroep van je ouders tegen deze beslissing werd door de Raad van Vreemdelingenbetwistingen verworpen in zijn arrest van 21 oktober 2022. Hiertegen werd geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State.

Op 18 november 2022, diende je minderjarige zus R., M. (O.V. X.XXX.XXX) in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd door het Commissariaat-generaal niet-ontvankelijk verklaard omdat bleek dat ze geen eigen elementen had aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor je rechtvaardigen. Het beroep tegen deze beslissing werd op 19 januari 2024 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 8 februari 2024 dienden jouw ouders in jouw hoofde een verzoek om internationale bescherming in. Jouw ouders gaven te kennen dit verzoek in jouw naam te hebben ingediend omdat ze in België wensen te blijven en hier een legaal verblijf willen hebben. Bovendien zijn jij en je zussen hier in België goed geïntegreerd.

Daarnaast vrezen je ouders dat je als Roma en als moslim – met een duidelijk herkenbare moslimnaam – het slachtoffer zal worden van discriminatie, onder meer op school. Je toekomst zal hierdoor gehypothekeerd worden. Je ouders baseren zich hierbij op hun eigen ervaringen op school in het verleden en internetartikels over de discriminatie van Roma kinderen in Servië, zo ook op school. Je vader vreest dat dit alles je zal traumatiseren. Daarnaast herhaalt je vader dat hij bij terugkeer een uitstaande gevangenisstraf zal moeten uitzitten, waardoor je moeder alleen zal komen te staan met jou en je twee minderjarige zussen. Dit zal een ernstige negatieve impact hebben op jouw levenssituatie. Hij vreest dat de sociale dienst van de gemeente (Subotica) finaal zal tussenkomen. Zij zullen langskomen, zien dat je moeder geen drie kinderen alleen kan opvoeden en jullie uit huis plaatsen. De sociale dienst van Subotica bracht immers reeds in de zomer van 2018 ter sprake dat ze tijdens uw strafuitvoering de thuissituatie van je kinderen zouden opvolgen. Je vader brengt hier ook in herinnering dat jullie woning in Servië vernield is.

Ter staving van je verzoek werden volgende documenten neergelegd: een internetartikel over pestgedrag jegens een Romajongen op een school in Obrenovac en een internetdocument over segregatie van Romastudenten op een school in Radojevo.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd je vader, S. R., gehoord in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming samen met je advocate. Er kan dus redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing nu definitief is. Jouw moeder riep in het kader van haar asielverzoek immers net als jij discriminatie in, ingegeven door jullie Roma origine en godsdienst. Ze vreesde ook dat de sociale dienst jou zou plaatsen. Je moeder benadrukte in het kader van haar eigen verzoek expliciet dat haar kinderen omwille van dezelfde redenen als zij niet konden terugkeren naar Servië (CGVS J., p. 21). Inzake jouw moeders verzoek werd evenwel een weigeringsbeslissing genomen omdat ze niet aangetoond had dat ze omwille van haar origine of omwille van haar religie een individuele vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou hebben noch dat er indicaties zouden zijn dat haar kinderen uit huis genomen zouden worden door de Servische sociale dienst.

Jij werd als minderjarige bij het verzoek van je moeder reeds ingeschreven als persoon ten laste. Bijgevolg gold deze weigeringsbeslissing ook voor jou.

Betreffende de in jouw hoofde aangehaalde mogelijke discriminatieproblemen op school legde je vader enkele artikels over pesterijen en segregatie van Romakinderen op twee scholen in Obrenovac en Radojevo. Hij verwees verder naar de problemen van discriminatie die je eigen ouders in het verleden ervoerden toen zij in Servië school liepen, iets wat ook expliciet door je moeder werd aangehaald tijdens haar eigen verzoek (CGVS, p. 5 en 6). Wat hun eigen problemen van discriminatie op school betreft gaat om feiten uit een verleden, waarbij dient opgemerkt te worden dat de voorbije jaren in Servië ernstige inspanningen werden geleverd om de discriminatie van Roma kinderen op school en het opleidingsniveau van Roma kinderen, zo ook in Subotica, te verbeteren (cf infra). Dit neemt evenwel niet weg dat er zich nog steeds problemen van discriminatie op het individuele niveau kunnen stellen. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade in de toekomst volstaat op zich evenwel niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen. De verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het is aan verzoeker om deze vrees ook gefundeerd en geloofwaardig te maken. De door jou gevreesde discriminatie is echter puur hypothetisch. Aangezien je op de leeftijd van twee maanden Servië hebt verlaten, ben je er immers nog nooit naar school geweest.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de informatie toegevoegd aan je administratieve dossier) toont aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert ook de nodige strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socioeconomische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Een laatste strategie werd in februari 2022 aangenomen (Strategy for social inclusion of Roma in the Republic of Serbia 2022-2030) met de bedoeling in lijn te geraken met het EU Roma Strategic Framework for 2020-2030. Hierin staat dan ook expliciet geschreven dat er met de diversiteit in de Romagemeenschap rekening moet gehouden worden opdat de bijzondere uitdagingen waarmee Romavrouwen, -kinderen, -LGBTI-personen, -jongeren en ouderen geconfronteerd worden, op een geëigende manier kunnen aangepakt worden. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op

het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. De meeste Roma zijn intussen in het bezit van documenten van de burgerlijke stand. Het Servische ministerie van Binnenlandse Zaken, de Ombudsdienst en UNHCR werken voortdurend in dit domein aan oplossingen die tot meer registraties leiden. In februari 2022 ondertekenden zij hiertoe een derde memorandum of understanding. Een heikel punt blijft echter de positie van Roma-ontheemden uit Kosovo, in het bijzonder als het gaat om het bekomen van een geregistreerde verblijfsvergunning of hun toegang tot sociaal-economische basisrechten. Servië heeft zich evenwel verbonden in een regionale dialoog over duurzame oplossingen voor ontheemde personen uit Kosovo (Skopje process). Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als brugfiguur functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de situatie van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Ook in de regio Subotica werden de voorbije jaren een aantal projecten gelanceerd om de situatie van Roma kinderen in het onderwijs te verbeteren. Daarnaast heeft het land in 2019 ook de Poznan-Verklaring (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the Protection of Equality) (zoals ook blijkt uit één van de door jou neergelegde artikels), die mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is, en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Aangaande jouw vaders hypothese dat je bij terugkeer uit huis gehaald zal worden door de Sociale dienst van Subotica omdat, wanneer je vader in de gevangenis terecht zal komen, je moeder niet zal kunnen voorzien in jullie levensonderhoud (CGVS, p. 7 en 8), dient aangestipt te worden dat in het verzoek om internationale bescherming van je moeder reeds besloten werd dat deze vrees louter speculatief was en dat ze niet aannemelijk had gemaakt dat dit haar persoonlijk zou overkomen. Er kan overigens aangestipt worden dat je moeder in het verleden in Servië een huis, werk en geld had (CGVS J., p. 3). Jouw moeder kreeg in het verleden in Servië het normale bedrag aan kindergeld (CGVS J., p. 16), ze gaf aan dat er in Servië (gedeeltelijke) gratis medische dienstverlening bestaat en dat er organisaties zijn die alleenstaande moeders bijstaan (CGVS J., p. 14) en liet na om aan te tonen dat ze niet in aanmerking zou komen voor dergelijke steun indien ze in een situatie van ernstige deprivatie zou terechtkomen ten gevolge van de afwezigheid van je vader. Ze haalde overigens zelf aan dat jouw grootmoeder, eveneens van Roma origine, in het verleden ook overheidssteun kreeg (CGVS J., p. 16). Het voorgaande ondermijnt danig haar hypothese dat haar kinderen, onder wie jij, haar zouden worden ontnomen omdat ze niet zou kunnen instaan voor jullie minimale levensonderhoud.

Indien er zich toch problemen zouden voordoen met de sociale dienst en jullie bijv. onterecht in een weeshuis geplaatst zouden worden, blijkt uit niets dat je ouders naar aanleiding hiervan geen beroep zouden kunnen

doen op de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Servië en bijv. een eventuele toekomstige in hun ogen onjuiste beslissing van de sociale dienst niet zouden kunnen aanvechten. Je ouders toonden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming niet aan dat ze geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Servische autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptieinstellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak

kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hoogerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Je vader verwees verder nog naar je integratie in België en de wens hier als familie legaal te verblijven (CGVS, p. 6 en 7). Dit is evenwel een motief dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van integratie en lang verblijf in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd jouw eventueel risico bij een terugkeer naar jouw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is voorgaand motief niet relevant.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor je rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker een kennelijke beoordelingsfout aan en beroept hij zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3 en 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur".

In een eerste middelonderdeel gaat verzoeker in op de discriminatie die Roma kinderen (in Servië) ondergaan. Concreet gaat hij, onder verwijzing naar algemene informatie, in op de discriminatie van Roma kinderen in het onderwijs in Servië. Verder benadrukt verzoeker dat er bij de beoordeling van een vrees voor vervolging rekening moet worden gehouden met vervolgingen die door naaste verwanten of familieleden reeds werden ondergaan. Tevens onderstreept verzoeker dat de aangehaalde discriminatie moet worden gezien in het licht van zijn kwetsbaar profiel, zijnde een minderjarige van Roma-afkomst die bij terugkeer slechts met één ouder zal worden achtergelaten en mogelijks zelfs door de staat zal worden geplaatst. Doorheen zijn betoog meent verzoeker nog dat zij vrees niet hypothetisch is en dat de maatregelen die bestaan om de aangehaalde discriminatie te voorkomen in de praktijk niet doeltreffend zijn.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op de discriminatie die Roma in het algemeen in Servië ondergaan. Te dezen benadrukt verzoeker andermaal dat er bij de beoordeling van de vrees voor vervolging dient rekening te worden gehouden met vervolging die hijzelf of zijn familie reeds onderging. Hij voegt

hieraan toe dat zijn vader werd gediscrimineerd omwille van zijn Roma-etniciteit en dat de verwerende partij niet betwist dat Roma in Servië worden gediscrimineerd en het slachtoffer worden van geweld. Voorts onderstreept verzoeker dat zijn moeder aangaf dat zij vreest dat hij met geweld door de sociale diensten van haar zal worden weggenomen, omdat zij door de discriminatie van de Roma niet in staat zal zijn om voor haar kinderen te zorgen. Verzoeker is het niet eens met de verwerende partij dat hij (en zijn gezin) zich tot de Servische autoriteiten zal (zullen) kunnen wenden in verband met voormelde problemen. Hij verwijst doorheen zijn betoog naar algemene informatie. Tot slot gaat verzoeker in op het belang van het kind en stelt hij dat de commissaris-generaal dit schendt door zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren, ondanks de talrijke verslagen waaruit de discriminatie van Roma blijkt en dat zijn vrees niet hypothetisch is.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en geheel subsidiair om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog volgende bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- Minority Rights Group International, *"Roma in the Republic of Serbia : The Challenges of Discrimination"*, 1 maart 2021 (stuk 3);
- Minority Rights Group Europe, *"Building trust in equality: Enhancing access to justice for Roma in Hungary and Serbia"*, september 2022 (stuk 4);
- Open Society Institute, *"Roma Children in Special education in Serbia"* (stuk 5);
- The Harvard Gazette, *"Serbian Roma children face discrimination in school"* (stuk 6);
- Belgrade Center for Human Rights, *"Human Rights in Serbia 2021"* (stuk 7);
- BTI, *"Country Report 2022 – Serbia"* (stuk 8);
- UNICEF, *"Education pathways in Roma settlements : understanding inequality in education and learning"*, januari 2022 (stuk 9).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen *"een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden"* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoeker voert de schending aan van *"de beginselen van nauwkeurigheid en voorzorg"*, doch geeft niet de minste toelichting wat hij hiermee bedoelt of over de wijze waarop hij deze beginselen *in casu* geschonden acht.

Verzoeker geeft evenmin aan op welk beginsel hij doelt waar hij zich, benevens op *"de beginselen van nauwkeurigheid en voorzorg"*, beroept op *"de beginselen van [...] behoorlijk bestuur"*. Ook preciseert hij niet waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt ook deze schending niet op dienstige wijze uiteengezet.

2.3.3. Wat betreft het betoog van verzoeker dat rekening gehouden dient te worden met het hoger belang van het kind, waarbij hij verwijst naar de artikelen 19, 27 en 31 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux

enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. *In casu* komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of hij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het “*belang van het kind*” is in die zin in het specifieke kader van zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorzien (zie ook overweging 2.3.5.). Zo werd het persoonlijk onderhoud van verzoeker afgenomen door zijn ouders, gelet op zijn jonge leeftijd en gebrek aan voldoende onderscheidingsvermogen om dit zelf te doen. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hem van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal ook rekening heeft gehouden de zeer jonge leeftijd van verzoeker. Met het louter theoretisch betoog over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal door *in casu* te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd je vader, S. R., gehoord in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming samen met je advocate. Er kan dus redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.”

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.6. Verzoeker, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 29 april 2024, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”*, waarbij zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt *“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”* De ouders dienden op 30 oktober 2019 zelf een (eerste in geval van zijn moeder en tweede in geval van zijn vader) verzoek om internationale bescherming in. Deze verzoeken werden door de commissaris-generaal kennelijk ongegrond bevonden en internationale bescherming werd geweigerd op 21 februari 2022, hetgeen bevestigd werd bij arrest nr. 279 179 van de Raad van 21 oktober 2022. Deze beslissingen en beoordeling zijn bijgevolg definitief.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Vooreerst stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat uit de verklaringen die verzoekers vader tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal in zijn naam aflegde ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker zijn eigen verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust

op dezelfde gronden die zijn ouders reeds aanhaalden ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 8-9). De verzoeken om internationale bescherming van verzoekers ouders werden geweigerd bij arrest van de Raad nr. 279 179 van 21 oktober 2022. In dat arrest werd, in navolging van het commissariaat-generaal, onder meer geoordeeld dat verzoekers ouders niet hebben aangetoond dat zij omwille van hun origine of omwille van hun religie een individuele vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden hebben, noch dat er indicaties zouden zijn dat hun kinderen uit huis genomen zouden worden door de Servische sociale dienst en dat zij niet hebben aannemelijk gemaakt dat zij niet zouden kunnen rekenen op de in Servië voorziene bescherming/ondersteuning. Deze beoordeling is, bij ontstentenis van een ingediend cassatieberoep, definitief. Dit wordt in het verzoekschrift ook niet ontkend, integendeel zelfs. Verzoeker brengt thans in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, in eigen naam ingediend, geen nieuwe, concrete elementen aan die een ander licht werpen op de eerder gedane beoordeling. Er zijn geen eigen feiten of elementen in zijn hoofde voorhanden die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Servië. Aldus, waar hij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die zijn ouders reeds aanhaalden ter staving van hun beschermingsverzoeken en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoeker alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van de verzoeken van de ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoeker gelden.

2.3.9. Wat betreft de door verzoekers vader aangehaalde vrees dat verzoeker (op school) zou gediscrimineerd worden, de in dit verband neergelegde artikels over pesterijen en segregatie van Roma-kinderen op twee scholen in Obrenovac en Radojevo en de verwijzing van verzoekers vader in dit verband naar problemen van discriminatie die hij en zijn vrouw in het verleden ervaarden toen zij in Servië school liepen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5, 6), wordt in de bestreden beslissing terdege geoordeeld dat dit motieven zijn die reeds door verzoekers ouders in het kader van hun beschermingsverzoeken zijn aangehaald en wordt verder met recht het volgende gesteld:

“Wat hun eigen problemen van discriminatie op school betreft gaat om feiten uit een ver verleden, waarbij dient opgemerkt te worden dat de voorbije jaren in Servië ernstige inspanningen werden geleverd om de discriminatie van Roma kinderen op school en het opleidingsniveau van Roma kinderen, zo ook in Subotica, te verbeteren (cf infra). Dit neemt evenwel niet weg dat er zich nog steeds problemen van discriminatie op het individuele niveau kunnen stellen. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade in de toekomst volstaat op zich evenwel niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen. De verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegronnd, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het is aan verzoeker om deze vrees ook gefundeerd en geloofwaardig te maken. De door jou gevreesde discriminatie is echter puur hypothetisch. Aangezien je op de leeftijd van twee maanden Servië hebt verlaten, ben je er immers nog nooit naar school geweest.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de informatie toegevoegd aan je administratieve dossier) toont aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere ethnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert ook de nodige strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socioeconomische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Een laatste strategie werd in februari 2022 aangenomen (Strategy for social inclusion of Roma in the Republic of Serbia 2022-2030) met de bedoeling in lijn te geraken met het EU Roma Strategic Framework for 2020-2030. Hierin staat dan ook expliciet geschreven dat er met de diversiteit in de Romagemeenschap rekening moet gehouden worden opdat de bijzondere uitdagingen waarmee Romavrouwen, -kinderen, -LGBTI-personen, -jongeren en ouderen geconfronteerd worden, op een geëigende manier kunnen aangepakt worden. Ofschoon meer aandacht dient

uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. De meeste Roma zijn intussen in het bezit van documenten van de burgerlijke stand. Het Servische ministerie van Binnenlandse Zaken, de Ombudsdienst en UNHCR werken voortdurend in dit domein aan oplossingen die tot meer registraties leiden. In februari 2022 ondertekenden zij hiertoe een derde memorandum of understanding. Een heikel punt blijft echter de positie van Roma-ontheemden uit Kosovo, in het bijzonder als het gaat om het bekomen van een geregistreerde verblijfsvergunning of hun toegang tot sociaal-economische basisrechten. Servië heeft zich evenwel verbonden in een regionale dialoog over duurzame oplossingen voor ontheemde personen uit Kosovo (Skopje process). Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als brugfiguur functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de situatie van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Ook in de regio Subotica werden de voorbije jaren een aantal projecten gelanceerd om de situatie van Roma kinderen in het onderwijs te verbeteren. Daarnaast heeft het land in 2019 ook de Poznan-Verklaring (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the Protection of Equality) (zoals ook blijkt uit één van de door jou neergelegde artikels), die mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is, en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet."

Waar verzoeker in het verzoekschrift citeert uit algemene informatie, stelt de Raad vast dat deze informatie geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de verwerende partij zich baseert en dus bijgevolg van de bestreden beslissing. Op grond van het geheel van de voorliggende landeninformatie dient te worden besloten dat de moeilijke situatie waarin Roma zich kunnen bevinden en de mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen geen aanleiding geven tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens blijkt hieruit genoegzaam dat in Servië voor Roma in het algemeen de nodige ondersteuning en bescherming voorhanden is. Eventuele problemen voor Roma in Servië hebben, behoudens in zeer uitzonderlijke en specifiek aan te tonen omstandigheden, doorgaans niet die aard, intensiteit en draagwijdte om te kunnen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade en er kan geenszins worden gesteld dat de Servische autoriteiten, in het geval zich toch dergelijke ernstige problemen zouden voordoen, niet bij machte of onwillig zouden zijn om op te treden en de nodige bescherming en ondersteuning te bieden. Waar verzoeker in het verzoekschrift meent dat er bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming van een verzoeker om internationale bescherming rekening dient te worden gehouden met vervolging die familieleden reeds ondergingen, benadrukt de Raad

dat reeds op definitieve wijze is komen vast te staan dat verzoekers ouders (en bij uitbreiding zijn minderjarige zus die ook reeds als begeleide minderjarige een eigen verzoek indiende) als Roma niet vervolgd werden of het slachtoffer werden van ernstige schade en ook niet aannemelijk maakten dat dit in de toekomst zou gebeuren. Gelet op het voorgaande en het gegeven dat verzoeker Servië verliet toen hij slechts twee maanden oud was, is verzoekers vrees wel degelijk hypothetisch. Verzoekers kwetsbaar profiel doet hier niet anders over denken, te meer gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeker (door de staat geplaatst zou worden omdat hij) terecht zou komen in een situatie waarin hij slechts één ouder bij hem zal hebben die niet in zijn levensonderhoud zal kunnen voorzien (zie *infra*). Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het herhalen van de door zijn vader voor hem afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen geenszins een dienstig verweer uitmaakt.

2.3.10. Wat betreft de aangehaalde hypothese dat verzoeker bij terugkeer uit huis gehaald zal worden door de sociale dienst van Subotica omdat wanneer zijn vader in de gevangenis terecht zal komen, zijn moeder niet zal kunnen voorzien in het levensonderhoud van de kinderen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 7, 8), stelt de Raad vast dat in het kader van de beschermingsverzoeken van zijn ouders reeds werd besloten dat deze vrees louter speculatief is en zij niet aannemelijk maakten dat dit hen persoonlijk zou overkomen, alsook dat zij niet aannemelijk maken dat zij in deze geen beroep zouden kunnen doen op de in Servië voorziene bijstand en bescherming. De bestreden beslissing luidt te dezen verder terecht als volgt:

“Er kan overigens aangestipt worden dat je moeder in het verleden in Servië een huis, werk en geld had (CGVS J., p. 3). Jouw moeder kreeg in het verleden in Servië het normale bedrag aan kindergeld (CGVS J., p. 16), ze gaf aan dat er in Servië (gedeeltelijke) gratis medische dienstverlening bestaat en dat er organisaties zijn die alleenstaande moeders bijstaan (CGVS J., p. 14) en liet na om aan te tonen dat ze niet in aanmerking zou komen voor dergelijke steun indien ze in een situatie van ernstige deprivatie zou terechtkomen ten gevolge van de afwezigheid van je vader. Ze haalde overigens zelf aan dat jouw grootmoeder, eveneens van Roma origine, in het verleden ook overheidssteun kreeg (CGVS J., p. 16). Het voorgaande ondermijnt danig haar hypothese dat haar kinderen, onder wie jij, haar zouden worden ontnomen omdat ze niet zou kunnen instaan voor jullie minimale levensonderhoud.

*Indien er zich toch problemen zouden voordoen met de sociale dienst en jullie bijv. onterecht in een weeshuis geplaatst zouden worden, blijkt uit niets dat je ouders naar aanleiding hiervan geen beroep zouden kunnen doen op de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Servië en bijv. een eventuele toekomstige in hun ogen onjuiste beslissing van de sociale dienst niet zouden kunnen aanvechten. Je ouders toonden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming niet aan dat ze geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Servische autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt*

immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptieinstellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

In het verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan het herhalen van door zijn vader in zijn naam afgelegde verklaringen, het verwijzen naar algemene informatie die in lijn ligt met voormelde informatie waarop de bestreden beslissing gebaseerd is, het verwijzen naar de ervaringen in het verleden van zijn ouders en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen – mede gelet op het gestelde onder punt 2.3.10. van het onderhavig arrest – niet van aard is afbreuk te doen aan het voorgaande.

2.3.11. Waar verzoekers vader tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, dat hij in naam van verzoeker aflegde, verder nog verwees naar verzoekers integratie en zijn wens hier als familie legaal te verblijven (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6, 7), merkt de Raad op dat dit een motief betreft die niet onder het toepassingsgebied ressorteert van het Verdrag van Genève, noch van de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan enkel worden toegekend in geval een verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Vaststellingen louter inzake een lang verblijf of integratie zijn in deze niet relevant.

2.3.12. Tot slot voert verzoeker in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

2.3.13. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek voor hem rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

2.3.14. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

2.3.15. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.16. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.17. Waar verzoeker geheel subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS